

og føler sig utilpas over den Skildring, det ærede Medlem har givet af Lagtinget, vil jeg sige: Tro ikke det ærede Medlem paa dette Punkt!

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen opregner endvidere nogle Tal angaaende Statens Tilskud til Færøerne og bebrejder nærmest det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at disse Tal er særlig store fra det ærede Medlems sidste Regeringsperiode. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og hans Regering og Rigsdagen har efter min Mening indlagt sig uvisnelig Fortjeneste for Tilskuddene til Havne og Veje paa Færøerne, og det er egentlig disse Tilskud, der har bragt Summen saa højt op. Men det er vist rigtigt, hvad den højterede Justitsminister har sagt, at man fra alle Sider har været interesseret og elskværdig overfor Færøerne. Naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen mistænkeliggør Havneanlægget ved Thorshavn, maa jeg sige, at ingen Steder paa Færøerne var der større Trang til Forbedring af Havneforholdene end netop ved Thorshavn. Thorshavn ligger centralt, den er Hovedstaden oppe hos os, og den mangler kun en Havn for at være et meget godt Sted. Det er en Statshavn, som nu bliver bygget der, og jeg haaber, at man ikke vil afbryde Arbejdet, før man har faaet denne Havn helt færdig til Gavn for Udviklingen i Færøernes lille Hovedstad og derigennem for alle Øerne. At der for de Penge, der ofres paa de færøske Havne, ogsaa kunde være købt mange andre rare Sager, f. Eks. tidssvarende Fiskefartøjer, hvis Pengene ikke netop var anvendt til disse Havneanlæg, er selvfølgelig saa simpelt, som at 2 og 2 er 4. Men Havnebygningen skaber Betingelser for en Udvikling af vort Fiskeri, og derfor bør det ikke kritiseres, at man først har forbedret Havneforholdene. Forinden det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sluttede sit Foredrag den 21. forrige Maaned, udtalte han: „Jeg erkender ganske roligt overfor dette Ting — det ærede Medlem Hr. Rytter behøver ikke at smile —, at den Viden om Færøerne, jeg har, ikke kan være saa særdeles grundfæstet.“ Denne aabenhjertige Udtalelse af det ærede Medlem kan jeg ganske tiltræde. I en kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Rytter nævnte det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen forskellige Fiskere eller Fiskeskippere, som har været nødt til at aflevere deres Baade til Købmænd. Jeg kender ikke alle de Tilfælde, det ærede Medlem nævnte, men jeg maa protestere imod, at Fiskeskipper Clement Clementsen, Thorshavn, skal have været nødt til at

aflevere sit Skib — det er ikke Baade, der er Tale om her, det er Skibe — til Købmand Simon Simonsen. Jeg ved nok, at Købmand Simon Simonsen har købt Clementsens Kutter, og efter at Clementsen havde solgt sin Kutter, skulde han selvfølgelig aflevere den, men at Simonsen skulde have tvunget eller skulde have kunnet tvinge Clementsen til at sælge Fartøjet, er i allerhøjeste Grad urigtigt. Hvis alle de andre Tilfælde, som det ærede Medlem har nævnt, er af samme Slags, saa er der ikke meget ved disse Eksempler udover det, at det ærede Medlem har faaet Lejlighed til at stille hæderlige og paa Færøerne godt kendte Borgere i et meget tvivlsomt Lys overfor Offentligheden.

Paa Foranledning af det, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har udtalt baade i forrige Maaned og i Dag, og paa Foranledning af, hvad der ellers er udtalt, skal jeg sige, at Ophjælpning af Færøernes Fiskeri og Færøernes Landbrug er en meget vigtig Sag for Færøerne, og jeg vil haabe, at alle gode Kræfter deroppe og hernede vil kunne samle sig om denne Opgave. Jeg takker alle, der vil være med i dette Arbejde, og jeg takker ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, hvis det ærede Medlem kan og vil være med hertil. Det er kun det ærede Medlems misvisende Oplysninger, som jeg maa protestere imod og forsøge paa at berigtige.

I Anledning af en Diskussion i Dag om Færøerne kunde jeg nok ønske at give nogle faa Oplysninger, men jeg skal ikke komme meget ind paa Sagen, dels fordi jeg allerede har brugt temmelig megen Tid og har en hel Del tilbage af min Tale endnu, og dels fordi Udtalelserne nærmest var henvendt til det ærede Medlem Hr. Rytter. Men jeg vil dog blot sige, at et Aars Kofoder i al Almindelighed har en Størrelse af 30 000—36 000 Kv.-Alen, alt efter som Boniteten nu er paa den Jord, der er Tale om. Naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen udtalte sig om, at Thorshavn Kommune skulde have hele Husagaarden ved Thorshavn, saa interesserer det Spørgsmaal mig, men jeg kender ikke tilstrækkeligt til det Forhold; dog ved jeg, at den ene Halvdel er bortfæstet til en Kongsbonde deroppe, og denne Kongsbonde lever, saa vidt jeg ved, endnu. Det er bortfæstet til ham paa Livstid, saa det er umuligt at komme i Besiddelse af den Halvdel i Øjeblikket. Den kan nemlig ikke tages fra Kongsbonden, saa længe han passer sin Jord; og da den paagældende Kongsbonde paa ganske fortrinlig Maade passer sin Jord, maa i alt Fald Borgerne i Thorshavn vente,